

BABALAR ÖZÜR DİLER Mİ?

Küçük Hayri babasının bilgisayarı ile vakit geçirmeyi çok severdi. Bilgisayarla çok güzel resimler yapar, babasının aldığı oyun ve eğitim cd'leri ile hoşça vakit geçirirdi.

Bugün de büyük bir hevesle babasının akşam kendisine hediye ettiği Atatürk'ün hayatını anlatan vcd'yi seyretmek için bilgisayarın başına geçmişti. Fakat o da ne? Bilgisayar çalışmıyordu. Telaşla bildiği birkaç yöntemi denemişti. Ancak bu işe yaramamıştı. Düşündü, taşındı ve akşam babası gelinceye kadar beklemeye karar verdi. Tabii ki bu arada içini bir korku sarmıştı. Çünkü babası bilgisayarına gözü gibi bakar ve onun bozulmasına tahammül edemezdi. Bundan önce de bilgisayar bozulmuş ve babası çok sinirlenmişti.

Akşam oldu ve babası geldi. Hayri titrek bir sesle: "Babacığım! İnan ki kesinlikle ben bir şey yapmadım. Senin aldığın vcd'yi izlemek için bilgisayarın başına geçtiğimde onun çalışmadığını gördüm. Bunda benim suçum yok." dediyse de babası büyük bir kızgınlıkla küçük Hayri'ye bağırılmaya başladı: "Biliyorum, sen bozmuşundur. Bir daha kesinlikle bilgisayara dokunmayacaksın. Bıktım artık, bundan sonra bilgisayara elini sürmek yasak!....."

Küçük Hayri çok üzülmüştü. Çünkü bu olayda onun hiçbir suçu yoktu. Sessizce kapının arasından kayarak odasına çekiliverdi ve hıçkırıkla hıçkırıkla ağlamaya başladı. Babasına çok kırılmıştı. Çünkü her ne kadar bilgisayarın bundan önceki bozulmalarında olayın baş kahramanı kendisi olsa da bu sefer onun gerçekten hiçbir suçu yoktu ve bu sözleri kesinlikle hak etmiyordu. Hayri bu kızgınlıkla annesinin ısrarına rağmen yemek yememiş, yatağında ağlayarak uyuyup kalmıştı.

Öğretmen Mehmet Kapyapar

Bu arada babası bilgisayarın neden çalışmadığına bakmak için odaya gitmişti. O da bilgisayarı çalıştıramayınca, kendisinin bir gün önceden bilgisayarın ana fişini çıkardığını hatırladı. Çünkü bu şekilde ani elektrik kesintilerinde bilgisayarı korumuş olacaktı. Bir an kendini çok suçlu hissetti. Hayri'ye söylediği sözler ve Hayri'nin o üzüntülü hali, film şeridi gibi gözünün önünden geçti. Hemen oğlunun odasına giderek ondan özür dilemeye ve kendini affettirmeye karar verdi. Öyle ya, hata yapan büyük de olsa yeri gelince özür dilemesini bilmeliydi. Odaya girdiğinde Hayri'yi yatağın üstünde uyumuş olarak buldu. Ama oğlu ter içinde kalmış uyuyordu. Hayri'nin bu halini gören babası gözyaşlarını tutamadı. Oğlunun bu şekilde uyumasına gönlü razı olmayan babası Hayri'yi uyandırmalıydı. Ve öyle de yaptı. Biricik oğlunu uyandırarak bağına bastı.

Hayri ne olduğunu anlamamıştı. Uyku sersemliğiyle babasına bakıyordu. Babası: "Canım oğlum, seni haksız yere kırdığımı fark ettim. Bilgisayarın bozulmadığını, bir gün evvel bilgisayarın fişini kendimin çektiğini hatırladım. Sana haksız yere bağıırıp seni kırdığım için çok üzgünüm. Senden özür diliyorum. Lütfen beni affet." diyerek çocuğuna sarıldı. Hayri'nin sıcacık gülümsemesi babasının yüreğindeki acıyı birden yok etmişti. Hayri babasının boynuna sarılarak: "Artık bilgisayara dokunabilir miyim?" diye sorunca babası gülümseyerek: "Elbette oğlum!" demişti. Bunun üzerine Hayri: "Baba, hiç babalar özür diler mi?" deyince babası da: "Tabii ki babalar da özür diler. Özür dilemek, hatalı olduğunu kabul etmek, önemli bir erdemdir. Hem özür dilemenin yaşı da olmaz. Yanlış yapan insan kim olursa olsun, ister büyük olsun ister küçük, özür dilemelidir."

Hayri babasının bu davranışı ile, bilgisayarı kendisinin bozmadığını öğrendiği gibi çok önemli bir şey daha öğrenmişti: "Özür dilemek büyük bir erdemdir."

(Alıntı)
Saliha Budak

❖ Metinle ilgili 5 soru çıkararak cevabı ile birlikte defterinize yazın!

Öğretmen Mehmet Kapyapar